

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.541/2017/4. szám

A tanács tagjai: dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, dr. Bucskó István előadó bíró, dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve (...)

A felperes képviselője: dr. Rácz István ügyvéd (fél címe 2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (...)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 17.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. május 24. napján kelt 4.K.27.439/2016/15/II. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.439/2016/15/II. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 2.000.000-2.000.000 (kétmillió-kétmillió) Ft-ban állapítja meg.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2012. évben előzetesen felszámított adóként szerepeltette a (a továbbiakban: Kft.1.) által elősertés értékesítéséről kibocsátott 83 db számla 189.675.596 Ft áfatartalmát és az (a továbbiakban: Kft.2.) által szintén elősertés értékesítéséről kiállított számlák 58.557.404 Ft áfatartalmát.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2012. évre áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott határozatában a felperes terhére 248.233.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, melynek teljes összegét adóhiánynak minősített, 124.116.000 Ft adóbírságot szabott ki, 44.132.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel.
- [3] Az alperes a 2016. október 18. napján kelt 2093403965 számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint, az elsőfokú adóhatóság megalapozottan állapította meg, hogy a Kft.1. és Kft.2. nem rendelkezett az általa kibocsátott számlákon feltüntetett mennyiségű élő sertéssel, ezt az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységük körében ténylegesen nem szerezték be és nem értékesítették a felperesnek. E két társaság nem végzett az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységet, szerepük az értékesítési láncban kizárólag a számlák befogadására/kiállítására korlátozódott. A felperest a számlák birtokában az Áfa tv. 120. § a) pontja alapján adólevonási jog nem illette meg.
- [4] Rögzítette, hogy a Kft.1. beszállítója a főtevékenysége szerint a lakó- és nem lakóépület építésével foglalkozó (a továbbiakban: Kft.3.) volt, mely telefonos megrendelés alapján és 1 Ft/kg nyereséggel értékesített a Kft.1. részére, és az ellenérték minden alkalomban készpénzben került kiegyenlítésre. A Kft.3. 2014. július 4-től kényszerzőtlenség alatt áll, nem elérhető, iratanyag nem áll rendelkezésre. A VIES rendszer adatai szerint több száz millió Ft értékben szerzett be 2012. évben élő sertést, és a közösségi partnerektől beszerzett elősertések vonatkozásában veszteséget realizált, mert a beszerzés nettó értéke alatti összegen számlázta ki az árut a Kft.1. részére. A felperes majdnem ugyanakkora áron szerezte be a Kft.1.-től az árut, mintha a Közösségből vásárolta volna, s így a Kft.1. által meg nem fizetett általános forgalmi adót is levonásba helyezte. A Kft.2. a vele azonos székhelyen működő (a továbbiakban: Kft.4.) szerezte be az élő sertéseket. A Kft.4.-nek a VIES rendszer adatai szerint nem volt közösségi beszerzése. A Kft.3. és Kft.4. sem a közösségi beszerzéseiről, sem a belföldi értékesítései tekintetében nem teljesítette bevallási kötelezettségét.

- [5] Az élő sertés beszerzése a Közösség különböző (szlovák, cseh, holland) tagállamainak tenyészetéből (tenyészet) történt, s azok közvetlenül a felperes vevőinek () a vágóhidjaira kerültek. A felperes ugyanis rendelkezett olyan okiratokkal (CMR, „bizonyítvány”), mely igazolta az élő állat származási helyét, azt hogy mely tenyészetben hizlalták a sertést, s a rendeltetési helyként kivétel nélkül a felperes vevői szerepeltek. A Kft.1. és a Kft.2. által kiállított számlához párosított élő állat kísérő okmányok alapján az volt megállapítható, hogy a tenyészetekben a sertések felrakásakor rendeltetési helyként a felperes vevői szerepeltek kivétel nélkül, a sertések le- illetve átpakolására a fuvarozás során nem került sor. A felperes számlákat fogadott be az élő sertések fuvarozásával kapcsolatban, azonban a fuvarozást soha nem a felperes szervezte.
- [6] Az adóhatóság megállapította, hogy a tenyészet → Kft.3. → Kft.1. → felperes → vágóhid, illetve a tenyészet → Kft.4. → Kft.2. → felperes → vágóhid tevékenysége egy vágósertés kereskedelmi számlázási láncához kapcsolódik, melynek célja a közösségi területekről érkező vágósertések eljuttatása a magyar feldolgozó társaságokhoz.
- [7] A felperes ügyvezetője N.A., házastársa N.J., aki a felperes alkalmazottja, több társaságban rendelkezik/rendelkezett érdekeltséggel, melyek sertésenyésztési, kereskedelmi, illetve feldolgozó tevékenységet folytattak. A közösségi partnerekkel több esetben közvetlenül N.J., valamint a N.J.-hoz is köthető Ker Kft. korábbi ügyvezetője és tulajdonosa Horváth Tamás tartotta a kapcsolatot.
- [8] A felperes a Kft.1. és Kft.2. részére az áru ellenértékét kivétel nélkül készpénzben egyenlített ki a részére a vevői által megfizetett ellenértékből, melynek több mint felét ugyancsak készpénzben kapta meg. A Kft.1. vonatkozásában számlák mellett pénztárbizonylatokkal is rendelkezett a felperes, míg a Kft.2. kapcsán csak számlák állnak rendelkezésre. Az alperes az ügyletben részt vevő személyek körére, magára a ténylegesen megvalósult termékértékesítésre, illetve az azt kísérő egyéb körülményekre (e körben hangsúlyozottan az ellenértéknek készpénzben történt megfizetése) tekintettel állapította meg, hogy a Kft.1. és Kft.2. ténylegesen nem szerezték be és nem értékesítették a felperesnek az élő sertéseket.

A kereseti kérelem

- [9] A felperes elsődlegesen kérte az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodlagosan hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését. Az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozott, vitatta a döntés jogalapját. Részletekben menően, skolasztikusan elemezte a felülvizsgálni kért határozatot az eljárási és anyagi szabályok

tükrében. Kiemelte, hogy az alperes bizonyítatlanul - és az indokolási kötelezettségét megsértve - állapította azt meg, hogy a Kft.1. és a Kft.2. tényleges gazdasági tevékenységet nem végzett. Ennek kapcsán hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben élőállat-fuvarozás történt a tényészetekből, a felperes az árukat továbbértékesítette, azokat nem tárolta, nem hizlalta, nem gondozta, s ez volt az oka annak, hogy minimális költsége merült fel. Az élő állat kereskedői láncolat szükségessége, valamint a realizált árrés és nyereség kapcsán igazságügyi szakértő kirendelésére tett indítványt. Hangsúlyozta, hogy az adókiírátszás objektív körülményei nem állnak fenn, mert a felperes a kellő körültekintés vonatkozásában céginformációs adatbázisból cégadatokat hívott le, s a csatolt vágási naplók, tanúsítványok a gazdasági esemény megtörténtét igazolták.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete

- [10] Az elsőfokú bíróság alaposnak találta a felperes keresetét, ezért az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi döntés indokaként a következőket tartalmazza:
- Az alperes széleskörű bizonyítást folytatott le a Kft.1. és a Kft.2. által befogadott számlák szerinti gazdasági esemény tekintetében, s e körben az adóhatóság az indokolás kötelezettségének eleget tett, megjelölte az alkalmazott anyagi szabályokat (indokolás 12. oldal). Rögzítette, hogy abban az esetben, amennyiben valamennyi számla vonatkozásában a tényállás ugyanaz, akkor nem szükséges a számlánkénti értékelés a gazdasági esemény megvalósulása, a kellő körültekintés körében.
- [12] A bíróság utalt arra, hogy párosításra kerültek a befogadott és továbbszámházott bizonylatok a hozzájuk kapcsolódó egyéb iratokkal, így azonosítható, hogy mely számlák vonatkozásában nem rendelkezett egyéb, a teljesítést tanúsító okirattal a felperes.
- [13] Megállapította, hogy esetenként a pénzügyi teljesítést igazoló okirat, pénztárbizonylat található az okiratok között azzal, hogy a dátum és az összeg olvasható a pénztárbizonylat vonatkozásában. Kifogásolta, hogy a határozatban a pénztárbizonylatok értékelése elmaradt. A tényállás nem került konkrétan az egyes számlák vonatkozásában meghatározásra, hogy mely készpénzfizetési számla hitelessége mely okból nem áll fenn. A fuvarozás vonatkozásában tartalmazza azt az alperes határozata, hogy a fuvarozást végző adózók néhány esetben a felperes részére állítottak ki számlát, az élőállat-szállítás során felmerült szállítási költség részben terhelte a felperesi kft.-t, azonban nem tett az alperes határozott, egyértelmű megállapítást. Eljárási szabálysértésként értékelte, hogy a vágóhidak, mint vevők, részben átutalással történő teljesítése és az átutalt összegek készpénzben történő

felvételéből milyen következtetést vont le az alperesi megállapítások kapcsán.

- [14] Az elsőfokú bíróság szerint az alperes nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy levezze a határozatában azt, hogy a gazdasági esemény mely felek között jött létre (ítélet 14. oldal). Az alperes feladata a konkrét tényállástól függően levezetni és értékelni azt, hogy az adott jogügylet vonatkozásában a termék feletti tulajdonoskénti rendelkezési jog átkerült-e, illetve nem került át a felperes hatalmába. Az alperest e körben indokolási kötelezettség terhelte, melynek nem tett eleget. A megismételt eljárásban az elsőfokú adóhatóságnak a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak megfelelően kell döntését meghoznia.
- [15] Rögzítette, hogy az indokolási kötelezettség körében megállapított eljárási szabálysértések az ügy érdemi elbírálására kihatottak (ítélet 18. oldal), ez okból az anyagi jogi jogszabálysértéseket érintően nem vizsgálódott. E körülményre tekintettel elutasította a felperesnek a szakértő kirendelésére irányuló kérelmét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra történő utasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 3. § (3), 141. § (1), 164. § (1), 206. § (1), 220. § (1), 221. § (1), 336/A. §, 339. § (1) bekezdésében, továbbá az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 140. § (2) bekezdésében foglaltaknak, a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak, az Áfa tv. 119. § (1), 120. § a) pontjában, a 127. § (1) bekezdés a) pontjában, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 15. § (3) bekezdésében, 165. § (1)-(2) bekezdéseiben és 166. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseknek.
- [17] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve, egyebekben pedig iratellenesen állapította meg, hogy az adóhatóság a Ket. 50. § (6) bekezdését megsértve a feltárt bizonyítékokat egyáltalán nem mérlegelte és a 72. § (1) bekezdés e) pontját megsértve a feltárt tényekkel kapcsolatos álláspontját nem indokolta.
- [18] Hangsúlyozta, az ítélet ellentmondásos, mert egyszerre rögzíti azt, hogy az adóhatóság a tényállást tisztázta, a határozat tartalmazza a releváns jogszabályhelyeket és azt is, hogy a számlák áfatartalmának levonhatósága tekintetében elfogadta az elsőfokú adóhatóság érvrendszerét, ugyanakkor mindezek ellenére a határozatot a Ket. 72. § (1) bekezdés ea) pontjának megsértésére

hivatkozva helyezte hatályon kívül.

- [19] Logikailag az ítélet inkohereus, mert nem állapítható meg, hogy az elsőfokú adóhatóság, a másodfokú adóhatóság vagy mindkettő eljárása jogszabálysértő volt. Iratellenes a bíróság azon hivatkozása, miszerint a határozatban az alperes azt állapította volna meg, hogy a számla szerinti gazdasági esemény tekintetében a felperes kizárólag számlával rendelkezett volna, ugyanis bemutatott a felperes CMR-eket is. A CMR-ek kapcsán - a határozatban kifejtettekkel egyezően - kiemelte, hogy ezeken a dokumentumokon nem a felperes és a számlakibocsátójának a neve, hanem a felperestől független felek nevei szerepeltek, melyből az áru meglétére egyértelmű következtetés vonható le. Azonban arra már nem lehet ebből következtetni, hogy a termékértékesítésben a felperes ténylegesen részt vett. Iratellenes a bíróság azon megállapítása, hogy az alperes a pénztárbizonylatokat nem értékelte (alperesi határozat 3-5. oldal, 30. oldal 2., 3., 4. bekezdései és 31. oldala).
- [20] Érvelése szerint a bizonyítási teher megfordulására nem utalt a bíróság, arról az alperest nem tájékoztatta. Valamennyi vélt ellentmondás, pontatlanság a perben tisztázható lett volna. A bíróság az ítéletében a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, jogszabály- és iratellenes, logikailag inkohereus megállapításokat tett, s az ítélet azért sérti az Art. 140. § (2) bekezdését, mert egyértelmű utasítás az új eljárásra vonatkozóan nem tartalmaz.
- [21] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [23] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [24] A közigazgatási perben a bíróságnak ítéletét a Pp. 213. § (1) bekezdése és 215. §-a szerint kell meghoznia. Ez nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, de az ezek által behatárolt körben teljeskörűen kell döntenie. A bíróság közigazgatási perben sem hagyhatja figyelmen kívül, hogy a felperes a bírósági felülvizsgálatot milyen tények, bizonyítékok és jogcímek alapján kéri (Pp. 3. §, 213. § (1) bekezdése, 215. §-a). Az ítélet rendelkezéseit ezért úgy kell megindokolni, hogy abból megállapítható legyen, hogy a bíróság a keresetet teljeskörűen elbírálta.
- [25] Az Art. 143. § (1) bekezdése és a Pp. 339. § (1) és (2) bekezdései értelmében az adóhatóság másodfokú jogerős határozata ellen lehet keresetet előterjeszteni, amelyben lehet hivatkozni eljárási és

anyagi jogszabálysértésre is. Az eljárási jogszabálysértés azonban csak akkor adhat alapot a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére vagy új eljárás elrendelésére, ha az lényeges és az ügy érdemi elbírálására is kihatott.

- [26] A Pp. 212. § (1) bekezdéséből és a Pp. 221. § (1) bekezdéséből fakadóan az ítélet indokolásában elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az erre vonatkozó bizonyítékokat és hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapul. Meg kell említeni azokat a körülményeket is, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak tekintett és utalni kell azokra az okokra is, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felek által felajánlott bizonyítást mellőzte.
- [27] Nem alkalmas érdemi felülvizsgálatra az az ítélet, amely nem tartalmaz jogszerű tényállást, indokolást és nem teljes körűen bírálja el a keresetet. Az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási jogszabálysértésnek minősül az, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen. A Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges jogszabálysértést követ el a bíróság akkor, ha a mérlegeléséből indokolás nélkül kihagyja azokat a bizonyítékokat, amelyek például a számlákban szereplő gazdasági események megtörténtét, vagy annak meg nem történtét és az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns egyéb adatokat igazolják. Jogsértő ekként az az ítélet, amelynek indokolása nem jelöli meg, hogy a bíróság mit, miért tekintett irányadónak és nem tartalmazza a bizonyítási indítványok elutasításának okait.
- [28] A felülvizsgálati eljárásban, rendkívüli jogorvoslati jellege miatt, nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésre álló iratok alapján dönthet. Az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés miatt a Kúria hatályon kívül helyezi a jogerős ítéletet, ha a tényállás iratellenes avagy hiányos, a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen, ellentétes a logika szabályaival, vagy ha a bíróság nem teljesíti indokolási kötelezettségét.
- [29] A Kúria a jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben és az előzőekben részletezettekre figyelemmel az alábbiakat állapította meg az alperes a határozatának 2-16. oldalán kifejezetten rögzítette a gazdasági események kapcsán tett megállapításait, a releváns jogszabályhelyeket (22-25. oldal), valamint álláspontját (25-35. oldal). A másodfokú jogerős adóhatósági határozat ilyen körülmények között egyértelműen tartalmazza azt, hogy az alperes álláspontja szerint mely bizonyítékok igazolják, hogy a Kft.1., és a Kft.2. a felperes részére ténylegesen nem végzett termékértékesítést, miért állapított meg adókiírást. Az alperes érdemi döntésének jogalapját, indokait a határozatában részletezte, ekként az

elsőfokú bíróságnak az ezzel ellentétes álláspontja téves.

- [30] A Pp.-ben nincs korlátozva az előterjeszthető kereset terjedelme, a keresetrészek száma, s a keresetnek a Pp. 121. §-ában előírt kötelező elemei mellett a felperes maga határozza meg a keresete tartalmát. Amennyiben az előterjesztett kereset nagy terjedelmű, a tények vagy azok bizonyítékai, illetve az alapul szolgáló jogszabályhelyek miatt a bíróságnak számozással vagy más módon történő megjelöléssel kell az ítéletét indokolni ahhoz, hogy abból megállapítható legyen, hogy a bíróság a keresetet a Pp. 213. §-ának és 215. §-ának megfelelően elbírálta.
- [31] A jelen ügyben azonban az alperes a felülvizsgálati kérelmében alappal hivatkozott a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésére. Az elsőfokú bíróság ugyanis az ítéletében részletesen csak a peres eljárást megelőző adatokat ismertette, ami nem tekinthető tényállás-megállapításnak, a keresetnek helyt adó döntését nem az eljárási szabályoknak megfelelően indokolta meg, továbbá az indokolás hiányossága mellett egymásnak ellentmondó megállapításokat is tesz (pl. az elsőfokú bíróság megállapította, hogy eljárási szabálysértés nélkül történt a tényállás megállapítása az adóhatósági eljárásban, azonban utóbb mégis eljárási szabálysértésre alapítottan helyezte hatályon kívül az alperes határozatát; valamint rögzítette, hogy abban az esetben, amennyiben valamennyi számla vonatkozásában a tényállás ugyanaz, akkor nem szükséges a számlánkénti értékelés a gazdasági esemény megvalósulása, a kellő körültekintés körében, majd akként foglalt állást, hogy az egyes számlák vonatkozásában a tényállás nem került tisztázásra).
- [32] A jogerős ítélet az ügy érdemében nem foglalt állást. A fentebb kifejtettek okán nem felel meg a Pp. 206. és 221. §-ában foglaltaknak, mely eljárásjogi jogszabálysértés olyan súlyú volt, hogy az a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (4) bekezdésére alapozottan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséhez és az első fokú bíróság új eljárásra utasításhoz vezetett. A Kúria a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslati jellege miatt nem hozhatta meg az ügyben a jogszabályoknak megfelelő határozatot, ezzel ugyanis elvonta volna az elsőfokú bíróság hatáskörét, mivel olyan adatokat, tényeket, körülményeket, bizonyítékokat kellett volna értékelnie, illetve a bizonyítási indítványokról kellett volna döntenie, amelyeket az elsőfokú bíróság az eltérő jogi álláspontja okán nem értékelte.
- [33] Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a kereset alapján érdemben arról kell döntenie, hogy a keresettel támadott körben, az abban hivatkozottak mentén az alperesi határozat jogszabálysértő-e. A határozatokkal érintett számlakibocsátók (Kft.1. és Kft.2.) végeztek-e vagy sem termékértékesítést a felperes részére. Történt-e a valóságban láncügylet, vagyis végbe ment-e olyan ügylet, amelynek során a terméket többször értékesítették oly módon, hogy az első értékesítőtől közvetlenül - anélkül, hogy más jogalany diszponált volna a fuvar felett - a sorban utolsó vevő

részére történt az élő sertés értékesítése. Továbbá arról, hogy a felperes tudta, avagy tudhatta-e, hogy adókiijátszás részese, ennek elkerülése érdekében megtette-e az ésszerű intézkedéseket, kellően körültekintő magatartást tanúsított-e. Az alperes jogszerűen alapította-e érdemi döntését a határozatában megjelölt bizonyítékokra, jogszabályhelyekre, jogértelmezésre, joggyakorlatra, szem előtt tartva az 5/2016.(IX.26) KMK véleményben foglaltakat is. Az elsőfokú bíróság az iránymutatásban előírt eljárás lefolytatása után az így megállapított tényállás rögzítése mellett a feltárt bizonyítékok értékelését követően lesz abban a helyzetben, hogy a jogvitában, érdemben a perrendi szabályok betartásával állást foglalhasson.

Záró rész

- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [35] A Kúria a Pp. 275. § (5) bekezdése alapul vételével állapította meg a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét, melynek viseléséről az első fokú bíróságnak kell majd döntenie.
- [36] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. november 22.

Dr. Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr. Bucskó István sk. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő